

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 11ης Μαρτίου 1987 *

Στην υπόθεση 121/86,

- 1) **Ανόνομος Εταιρία Επιχειρήσεων Μεταλλευτικών, Βιομηχανικών και Ναυτιλιακών ΑΕ,**
- 2) **Μακεδονικοί Λευκόλιθοι, Μεταλλευτική, Βιομηχανική και Ναυτιλιακή Εταιρία ΑΕ,**
- 3) **Ελληνικοί Λευκόλιθοι, Μεταλλευτική, Βιομηχανική, Ναυτιλιακή και Εμπορική Εταιρία ΑΕ, και**
- 4) **Magnumin, Γενική Μεταλλευτική Εταιρία ΑΕ, Μεταλλευτική, Εμπορική και Μεταποιητική,**

με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα),

εκπροσωπούμενες από τον Παναγιώτη Μπερνίτσα, δικηγόρο Αθηνών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Aloyse May, 31, Grand-Rue,

προσφεύγουσες,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τον Erik Stein, νομικό σύμβουλο, και τον Χρήστο Μαυράκο, μέλος της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jörg Käser, Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

και

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους J. Temple Lang και Δημήτριο Γκουλούση, νομικούς συμβούλους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθών,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 86/59/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 1986, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φυσικού μαγνησίτου, αδρανώς κεκαυμένου (πεφρυγμένου), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βόρειας Κορέας, και πάσης άλλης συναφούς προηγούμενης ή επομένης,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, Y. Galmot, K. Κακούρη, T. F. O' Higgins και F. Schockweiler, προέδρους τμήματος, G. Bosco, T. Koopmans, O. Due, U. Everling, K. Bahlmann, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida και G. C. Rodríguez Iglesias, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
 γραμματέας: P. Heim

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

Περιστατικά

Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Μαΐου 1986, οι τέσσερις προαναφερθείσες επιχειρήσεις άσκησαν, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως 86/59 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 1986, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φυσικού μαγνησίτου, αδρανώς κεκαυμένου (πεφρυγμένου), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βόρειας Κορέας (ΕΕ L 70 της 13.3.1986, σ. 41).

Με υπόμνημα που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 15 Σεπτεμβρίου 1986, η Επιτροπή πρόβλεψε ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 91, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας, αιτούμενη την απόρριψη της προσφυγής ως απαραδέκτης καθόσον στρέφεται κατ' αυτής, λόγω ελλείψεως παθητικής νομιμοποιήσεως, εφόσον η προσβαλλομένη

απόφαση έχει εκδοθεί από το Συμβούλιο. Η Επιτροπή ισχυρίζεται επίσης ότι το απαραδέκτο προκύπτει, έμμεσα, και από το άρθρο 176, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ.

Με υπόμνημα που περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 30 Ιανουαρίου 1987, οι προσφεύγουσες επιχειρήσεις αμφισβητούν την έλλειψη παθητικής νομιμοποιήσεως της Επιτροπής και ζητούν από το Δικαστήριο να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου ή, επικουρικός, να εξετάσει το ζήτημα του απαραδέκτου από κοινού με την εξέταση της ουσίας.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, σχετικώς, ότι ο βασικός κανονισμός περί αντιντάμπινγκ, 2176/84, απονέμει αποκλειστική αρμοδιότητα στην Επιτροπή, μεταξύ άλλων, για την έναρξη και τη διεξαγωγή της έρευνας και για την περάτωση της διαδικασίας. Στην προκειμένη

περίπτωση, η Επιτροπή είναι το θεσμικό όργανο που διεξήγαγε όλες τις έρευνες τις σχετικές με τη διαδικασία αντιντάμπινγκ που κατέληξαν στην προσβαλλομένη απόφαση. Το γεγονός ότι στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας το Συμβούλιο έλαβε την οριστική απόφαση αποτελεί καθαρώς τυπικό στοιχείο.

Κατά την άποψη των προσφευγουσών, αν το Δικαστήριο απεδέχετο την ένσταση απαραδέκτου, οι πράξεις της Επιτροπής θα διέφευγαν τον έλεγχο του Δικαστηρίου εφόσον το Συμβούλιο θα ισχυριζόταν ότι οι πλημμέλειες από τις οποίες πάσχει η ένδικη απόφαση βαρύνουν αποκλειστικά την Επιτροπή.

Σκεπτικό

Δυνάμει του άρθρου 91, παράγραφος 3, του κανονισμού διαδικασίας, εκτός αντιθέτου αποφάσεως του Δικαστηρίου, η διαδικασία επί της προβληθείσας ενστάσεως συνεχίζεται προφορικά. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση διαθέτει επαρκείς πληροφορίες και ότι δεν συντρέχει λόγος να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

Τα αιτήματα της προσφυγής αφορούν ρητώς και αποκλειστικώς την απόφαση 86/59 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 1986, που προαναφέρθηκε.

Το Δικαστήριο παρατηρεί, εξάλλου, ότι ο ρόλος της Επιτροπής εντάσσεται στο πλαίσιο διαδικασίας λήψεως αποφάσεως του Συμβουλίου. Όπως, πράγματι, προκύπτει από τις διατάξεις του κανονισμού 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 201, σ. 1), βάσει του οποίου εκδόθηκε η ένδικη απόφαση, η Επιτροπή φέρει το βάρος να διεξάγει τις έρευνες και να αποφασίζει βάσει αυτών, αν κανένα μέτρο άμυνας δεν αποδεικνύεται αναγκαίο, την περάτωση της διαδικασίας. Εντούτοις, όταν, όπως στην προκειμένη περίπτωση, στους κόλπους της συμβουλευτικής επιτροπής που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, εγερθούν αντιρρήσεις ως προς την περάτωση της διαδικασίας, το άρθρο 9 υποχρεώνει την Επιτροπή να υποβάλει την πρόταση για περάτωση της διαδικασίας στο Συμβούλιο. Επομένως, η εξουσία λήψεως αποφάσεως ανήκει τότε στο Συμβούλιο, που μπορεί να λάβει απόφαση διαφορετική από την προταθείσα υπό της Επιτροπής.

Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι η προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της προαναφερθείσας αποφάσεως 86/59 είναι απαράδεκτη καθόσον στρέφεται κατά της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη καθόσον στρέφεται κατά της Επιτροπής.**
- 2) Καταδικάζει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα που αντιστοιχούν στην ένσταση απαραδέκτου που προβλήθηκε βάσει του άρθρου 91 του κανονισμού διαδικασίας.**

Λουξεμβούργο, 11 Μαρτίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart